

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 377

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 decembrie 1997

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 55 din 19 martie 1997 privind excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	2-3	Decizia nr. 398 din 16 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 367 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	4	★	
★		Decizia nr. 129 din 22 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 66 din 14 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1-4 din Codul de procedură civilă	5-6	★	
Decizia nr. 443 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 1-4 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 136 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	12
★		Decizia nr. 401 din 16 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	13
Decizia nr. 125 din 22 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	7	★	
Decizia nr. 397 din 16 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	8	Decizia nr. 141 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	14-15
★		Decizia nr. 387 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	15
Decizia nr. 126 din 22 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 55*)****din 19 martie 1997****privind excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330²,
ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Lucian Stângu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 13 decembrie 1996, 16 decembrie 1996, 18 decembrie 1996, 19 decembrie 1996, 20 decembrie 1996, 8 ianuarie 1997 și 9 ianuarie 1997, pronunțate în dosarele nr. 3.544/1995, nr. 3.462/1996, nr. 412/1996, nr. 609/1996, nr. 3.885/1995, nr. 2.139/1995, nr. 153/1996, nr. 58/1996, nr. 1.936/1996, nr. 1.937/1996, nr. 1.531/1996, nr. 1.620/1996, nr. 1.700/1996, nr. 2.013/1996, nr. 3.192/1996, nr. 3.193/1996, nr. 1.616/1996, nr. 1.321/1996, nr. 1.052/1996, nr. 1.001/1996, nr. 74/1996, nr. 2.239/1996, nr. 607/1996, nr. 3.918/1995, nr. 1.283/1995, nr. 1.860/1996, nr. 1.672/1996, nr. 1.938/1996, nr. 2.845/1995, nr. 1.190/1996, nr. 3.792/1995, nr. 530/1996, nr. 731/1996 și nr. 698/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate de Mitrache Mircea Daniel, Angelescu Alina, Stanciu Bistra, Cruceanu Anca, Plătăreanu Ioana Elvira, Bătătuțescu Luiza Marilen Lilian, Gălgău Radmila, Grancea Maria, Dumitrescu Zaharia, Dolorean Elisabeta Irina Elena, Jager Virgil, Jager Rodica, Trifu Jean, Borsaru Mihai, Borsaru Alexandra Maria, Frank Emil Arthur, Frank Karl, Oromolu Constantin Ion, Totoescu Oromolu Nicoleta Constanța, Teodorescu Alexandru, Teodorescu Ioana, Cekhan Racoviță Anca Ioana, Vasiliu Ioana, Veștemean Nicolae, Iuga Eleonora, Tucuşan Mioara, Bădulescu Michaela, Josette Carline Wainberg, Nicolae Constantin, Ilinca Ioan, Tomescu Udrescu Elena, Teodor Magda Georgeta, Bălan Constanța, Radu Alexandru, Radu Adriana Claudia, Apostolescu Eugenia Rodica, Busuioc Ileana, Orleanu Anca Maria, Balca Ion, Balca Anica, Zamfirescu Ecaterina, Moisescu Teodor Anton, Păunescu Maria, Peligrad Dumitru, Lucica Solomeea Ncolescu, Poligrad Cristian Zamfira, Militaru Alexandru, Parohia Română Unită cu Roma Greco-Catolică, Mihail Elisabeta, Mihai Gheorghe, Varşani Nicolae, Varşani Maria, Vaesani Costin Cristian, Varsani Pandele, Ivan Rosana Virginia, Popa Carmen Margareta, Tropa Doina Ileana, Iuga Maria Ecaterina și Corcioveanu Eugenia Jena.

Excepțiile formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 25C/1997, nr. 26C/1997, nr. 27C/1997,

nr. 28C/1997, nr. 29C/1997, nr. 31C/1997, nr. 32C/1997, nr. 33C/1997, nr. 34C/1997, nr. 35C/1997, nr. 36C/1997, nr. 37C/1997, nr. 38C/1997, nr. 39C/1997, nr. 40C/1997, nr. 41C/1997, nr. 42C/1997, nr. 43C/1997, nr. 44C/1997, nr. 45C/1997, nr. 46C/1997, nr. 48C/1997, nr. 49C/1997, nr. 51C/1997, nr. 52C/1997, nr. 53C/1997, nr. 54C/1997, nr. 55C/1997, nr. 56C/1997, nr. 58C/1997, nr. 59C/1997, nr. 60C/1997, nr. 61C/1997 și nr. 62C/1997.

În conformitate cu prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază că excepțiile de neconstituționalitate invocate nu sunt întemeiate, dispozițiile atacate fiind constituționale.

În toate excepțiile, în esență identice, se apreciază că prevederile art. 300 și următoarele din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiile statornicite la art. 1 alin. (3), art. 15, art. 16, art. 20, art. 21, art. 41, art. 128, art. 130 și la art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, deoarece procurorul general are posibilitatea de a declara recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești, fără a se stabili un termen, creând astfel inechitate în raport cu ceilalți participanți la procesul civil, precum și instabilitate și incertitudine a raporturilor juridice. Totodată, se susține încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 26C/1997 — 29C/1997, nr. 31C/1997 — 46C/1997, nr. 48C/1997, nr. 49C/1997, nr. 51C/1997 — 56C/1997, nr. 58C/1997 — 62C/1997 la Dosarul nr. 25C/1997, urmând a se pronunța asupra tuturor excepțiilor de neconstituționalitate prin decizia de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepțiile invocate, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 75 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 60 din 24 septembrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale

art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 27 din 25 mai 1993 și nr. 36 din 5 iulie 1993, definitive prin nerecurare, potrivit cărora o excepție de neconstituționalitate respinsă poate fi reiterată de alte părți, dar soluția inițială este obligatorie, conform art. 145 alin. (2) din Constituție, dacă motivele nu sunt diferite, rezultă că excepțiile de neconstituționalitate ce au ca obiect dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, fiind aceleași cu cele soluționate prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996 și pentru aceleași motive, urmează, de asemenea, să fie respinse ca vădit nefondate.

Ținând seama de deciziile Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, nr. 92 din 12 octombrie 1995 și nr. 58 din 14 mai 1996, conform cărora un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, rezultă că excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinse ca vădit nefondate, fiind lipsite de obiect.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a cărui constituționalitate a fost contestată, în noua redactare are următorul conținut:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare“.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate, deoarece recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Astfel, motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute.

Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, aceasta este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Mitrache Mircea Daniel, Angelescu Alina, Stanciu Bistra, Cruceanu Anca, Plătăreanu Ioana Elvira, Bătătușescu Luiza Marilen Lilian, Gălgău Radmila, Grancea Maria, Dumitrescu Zaharia, Dolorean Elisabeta Irina Elena, Jager Virgil, Jager Rodica, Trifu Jean, Borsaru Mihai, Borsaru Alexandra Maria, Frank Emil Arthur, Frank Karl, Oromolu Constantin Ion, Totoescu Oromolu Nicoleta Constanța, Teodorescu Alexandru, Teodorescu Ioana, Cekhan Racoviță Anca Ioana, Vasiliu Ioana, Veștemean Nicolae, Iuga Eleonora, Tucușan Mioara, Bădulescu Michaela, Josette Carline Wainberg, Nicolae Constantin, Ilinca Ioan, Tomescu Udrescu Elena, Teodor Magda Georgeta, Bălan Constanța, Radu Alexandru, Radu Adriana Claudia, Apostolescu Eugenia Rodica, Busuioc Ileana, Orleanu Anca Maria, Balca Ion, Balca Anica, Zamfirescu Ecaterina, Moisescu Teodor Anton, Păunescu Maria, Peligrad Dumitru, Lucica Solomeea Ncolescu, Poligrad Cristian Zamfira, Militaru Alexandru, Parohia Română Unită cu Roma Greco-Catolică, Mihail Elisabeta, Mihai Gheorghe, Varșani Nicolae, Varșani Maria, Vaesani Costin Cristian, Varsani Pandele, Ivan Rosana Virginia, Popa Carmen Margareta, Tropa Doina Ileana, Iuca Maria Ecaterina și Corcioveanu Eugenia Jena în dosarele nr. 3.544/1995, nr. 3.462/1996, nr. 412/1996, nr. 609/1996, nr. 3.885/1995, nr. 2.139/1995, nr. 153/1996, nr. 58/1996, nr. 1.936/1996, nr. 1.937/1996, nr. 1.531/1996, nr. 1.620/1996, nr. 1.700/1996, nr. 2.013/1996, nr. 3.192/1996, nr. 3.193/1996, nr. 1.616/1996, nr. 1.321/1996, nr. 1.052/1996, nr. 1.001/1996, nr. 74/1996, nr. 2.239/1996, nr. 607/1996, nr. 3.918/1995, nr. 1.283/1995, nr. 1.860/1996, nr. 1.672/1996, nr. 1.938/1996, nr. 2.845/1995, nr. 1.190/1996, nr. 3.792/1995, nr. 530/1996, nr. 731/1996 și nr. 698/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

1. dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

2. dispozițiile art. 330¹ și art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 19 martie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciocanu

Magistrat-asistent,

Florința Gheorghiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 367

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Mihai Constantinescu — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — judecător
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Borsaru Mihai și Borsaru Ruxandra Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 decembrie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Borsaru Mihai și Borsaru Ruxandra Maria.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, deoarece în temeiul Legii nr. 17/1997 recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general numai în termen de 6 luni pentru motivele prevăzute în art. 330 pct. 1 și pct. 2 din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate au declarat recurs, în termen legal, Borsaru Mihai și Borsaru Ruxandra Maria pentru următoarele motive: decizia de fond este nelegală, deoarece a limitat caracterul de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă numai la hotărârile judecătorești pronunțate anterior datei de 26 iulie 1993, or un text de lege nu poate fi neconstituțional până la o anumită dată sau față de anumite hotărâri judecătorești ori pentru anumite acte juridice, ci numai față de Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Borsaru Mihai și Borsaru Ruxandra Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitiv.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTE,

Mihai Constantinescu

CVISION
TECHNOLOGIESMagistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 66*)

din 14 aprilie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4
din Codul de procedură civilă

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 1997 a Judecătoriei Bacău, pronunțată în Dosarul nr. 10.341/1996, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 59/1993.

Excepția a fost invocată de reclamantul Dăduț Aurel într-un litigiu prin care a chemat în judecată pe Prisecaru Cecilia și Hușanu Dumitru, solicitând ca, prin hotărâre judecătorească, să „se constate ca fiind perfectă vinderea-cumpărarea suprafeței de 2.690 m² teren situat în satul Prăjești, comuna Traian, județul Bacău“.

În motivarea excepției se arată că rațiunea adoptării Legii nr. 59/1993 a fost aceea a punerii în concordanță a principiilor Constituției din anul 1991 — între care și garanțarea dreptului de proprietate — cu normele de drept procedural, dar prevederile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate, nu răspund exigențelor legii fundamentale și Convenției europene a drepturilor omului, în sensul că, prin stabilirea judecătorilor ca instanțe de fond, părțile nu dispun efectiv nici de apel, nici de recurs împotriva soluțiilor pronunțate de judecătoria. Se mai susține că ar fi fost normal ca tribunalele să aibă calitatea de instanțe de fond pentru acțiunile *vindicatio possessionis*, pentru că, altfel, curțile de apel pronunță soluții irevocabile în materia proprietății. Consideră că, prin actuala reglementare a competenței, părțile sunt private — în materia proprietății — de exercițiul căilor de atac înaintea Curții Supreme de Justiție, situație care nu s-ar fi creat dacă s-ar fi adoptat formulările cuprinse în proiectul inițial al legii din dezbaterile de la Senat.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Judecătoria Bacău apreciază că dispozițiile privind competența după materie a instanțelor judecătorești, cuprinse în art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, nu contravin normelor și principiilor Constituției și ale Convenției europene a drepturilor omului.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate ca necon-

stituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 144 lit. c) și art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Se constată că dispozițiile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 47 din 3 mai 1995, rămasă definitivă, ca urmare a respingerii recursului, prin Decizia nr. 96 din 24 octombrie 1995, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 24 noiembrie 1995. Prin deciziile menționate, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate, sunt constituționale, respingând, în consecință, excepția invocată ca vădit nefondată, în esență, pentru următoarele motive: prin art. 1 din Legea nr. 59/1993 se instituie o plenitudine de competență pentru judecătoria, în art. 2 pct. 2 se stabilește că tribunalele judecă, în calitate de instanțe de apel, toate apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria în primă instanță, iar prin art. 3 pct. 3 se stipulează că, în calitate de instanțe de recurs, curțile de apel judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel. Faptul că art. 4, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 59/1993, nu reglementează accesul la Curtea Supremă de Justiție pentru părțile nemulțumite de soluțiile pronunțate în urma excitării căilor de atac menționate nu înseamnă că liberul acces la justiție prevăzut de art. 21 alin. (2) din Constituție este îngrădit, de vreme ce legea reglementează în modalitățile arătate căile de atac. Constituția nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, inclusiv a recursului la Curtea Supremă de Justiție, ci statuează principial în art. 128 că: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“, iar art. 125 alin. (3) prevede că prin „lege“ se stabilește competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

În același sens Curtea s-a pronunțat și prin deciziile nr. 114 din 14 noiembrie 1995 și nr. 3 din 10 ianuarie 1996, definitive prin Decizia nr. 56 din 14 mai 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996. Considerentele care fundamentează deciziile Curții Constituționale sus-menționate subzistă și în speța de față, întrucât nu există elemente noi care să le infirme și deci să facă necesară reconsiderarea soluției.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, invocată de Dăduț Aurel în Dosarul nr. 10.341/1996 al Judecătoria Bacău.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 aprilie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIA Nr. 443
din 13 noiembrie 1997**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 1—4 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Dăduț Aurel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 66 din 14 aprilie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 octombrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Bacău, prin Încheierea din 9 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 10.341/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificată prin Legea nr. 59/1993, ridicată de reclamantul Dăduț Aurel.

Prin Decizia nr. 66 din 14 aprilie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată, deoarece dispozițiile legale atacate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 47 din 3 mai 1995, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 24 noiembrie 1995, Curtea a statuat că prevederile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate, sunt constituționale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 66 din 14 aprilie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Dăduț Aurel pentru aceleași argumente invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, precum și pentru „viciile de concepție ale sistemului procedural civil”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că recursul declarat împotriva Deciziei nr. 66 din 14 aprilie 1997 este neîntemeiat, deoarece, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale, „o excepție de neconstituționalitate respinsă nu mai poate fi reiterată, dacă se întemeiază pe aceleași motive — cum sunt cele prezentate în speță”.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Revocarea recursului sub aspectul netemeinicii deciziei atacate este, practic, inexistentă, recurentul referindu-se doar la actuala organizare a sistemului organelor de judecată.

Critica formulată nu poate fi reținută, întrucât aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci una de legiferare, care este în competența exclusivă a Parlamentului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Dăduț Aurel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 66 din 14 aprilie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125*)

din 22 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 727/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Niculescu Florian.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 15, ale art. 16, ale art. 21 și ale art. 135 din Constituție, deoarece „statul român ocrotește proprietatea”, iar „proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

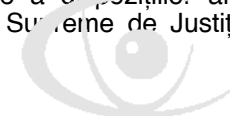
DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Niculescu Florian în Dosarul nr. 727/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 22 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 397
din 16 octombrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Niculescu Florian împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 125 din 22 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 septembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 1997 și apoi pentru data de 16 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 727/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Niculescu Florian.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Niculescu Florian împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 125 din 22 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 126*)
din 22 mai 1997****privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Răzvan Popa — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Concluziile au fost discutate, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.165/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Călin Ecaterina.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 15, ale art. 16 alin. (1), ale

art. 21 și ale art. 128 din Constituție, precum și principiului separației puterilor în stat, al autorității lucrului judecat și al autonomiei sistemului jurisdicțional.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Călin Ecaterina în Dosarul nr. 1.165/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 22 mai 1997.

PRESEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 398
din 16 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Călin Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 126 din 22 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 septembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 1997 și apoi pentru data de 16 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.165/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale, excepția privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Prin Decizia nr. 126 din 22 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, constatând că, asupra dispozițiilor atacate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea acestei practici.

Împotriva deciziei sus-menționate, Călin Ecaterina a declarat recurs, în termen legal. Motivul de recurs invocat se referă la faptul că în decizia recurată nu s-ar fi analizat constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă în raport cu art. 15 și art. 21 din Constituție, considerând că „recursul în anulare este o cale de atac lăsată exclusiv la îndemâna procurorului general“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat păreri de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Călin Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 126 din 22 mai 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129*)
din 22 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.621/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Popescu Virginia și Cărăbugeanu Maria.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate, potrivit cărora „recursul în anulare se poate declara oricând”, încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Critica formulată de recurentă nu poate fi reținută, întrucât, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 96/1996, faptul că recursul în anulare poate fi exercitat numai de procurorul general nu este contrar Constituției. De altfel, celelalte părți din proces au posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de art. 304 pct. 4 sau art. 317 din Codul de procedură civilă.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Referitor la excepția invocată, Curtea Constituțională constată că a fost sesizată ulterior modificării dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997.

Este de observat că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Astfel că motivele de neconstituționalitate invocate nu pot fi reținute, excepția urmând a fi respinsă ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect.

În acest sens Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Popescu Virginia și Cărăbugeanu Maria în Dosarul nr. 1.621/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 22 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 399
din 16 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu Virginia și Cărăbugeanu Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 129 din 22 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 septembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 1997 și apoi pentru data de 16 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.621/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatele-reclamante Popescu Virginia și Cărăbugeanu Maria.

Prin Decizia nr. 129 din 22 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, constatând că este lipsită de obiect. Prin excepție se invoca faptul că recursul în anulare poate fi declarat oricând, considerându-se că lipsa unui termen ar afecta constituționalitatea acestei dispoziții. Curtea, prin decizia sus-menționată, a reținut că această critică este neîntemeiată, deoarece, anterior invocării excepției, prin Legea nr. 17/1997 se instituisese un termen de 6 luni pentru

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 129 din 22 mai 1997 părțile au declarat recurs, în termen legal, reiterând motivele invocate anterior ca justificare a excepției de neconstituționalitate, adică, în esență, inexistența termenului înlăuntrul căruia Ministerul Public să poată promova recursul în anulare.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Atât excepția de neconstituționalitate, cât și recursul formulat se întemeiază, în esență, pe susținerea că nu ar exista un termen pentru exercitarea recursului în anulare, ceea ce afectează egalitatea cetățenilor în fața legii și garantarea reală a drepturilor constatate prin hotărâri judecătorești, cerințe impuse de principiile statului de drept.

Aceste critici on a fost respinse prin Decizia nr. 17/1997, anterioară ridicării excepției, prin care legiuitorul a complinit critica formulată prin excepție, instituind un termen în vederea excer-

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu Virginia și Cărăbugeanu Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 129 din 22 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136*)

din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

CURTEA,

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.699/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanți Nicolaescu Viorel și Nicolaescu Viorica.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 128 din Constituție, precum și principiului „stabilității raporturilor sociale și juridice“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Nicolaescu Viorel și Nicolaescu Viorica în Dosarul nr. 1.699/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 401
din 16 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Nicolaescu Viorel și Nicolaescu Viorica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 136 din 26 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 septembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 1997 și apoi pentru data de 16 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție – Secția civilă, prin Încheierea din 27 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.699/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Nicolaescu Viorel și Nicolaescu Viorica.

Prin Decizia nr. 136 din 26 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată, reținând că asupra constituționalității dispozițiilor atacate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii sale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Nicolaescu Viorel și Nicolaescu Viorica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 136 din 26 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Împotriva deciziei sus-menționate părțile au declarat recurs, în termen legal, motivând, în esență, că recursul în anulare este numai la îndemâna Parchetului, „indiferent de intervalul de timp care s-a scurs de la pronunțarea hotărârii judecătorești criticate“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Critica adusă de recurenți Deciziei nr. 136 din 26 mai 1997 este neîntemeiată, deoarece recursul în anulare poate fi exercitat de Ministerul Public numai în termen de 6 luni, potrivit dispozițiilor Legii nr. 17/1997, care au modificat prevederile Codului de procedură civilă anterior datei invocării excepției de neconstituționalitate.

Faptul că recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general nu contravine nici unei prevederi constituționale. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 96/1996. De altfel, celelalte părți din proces au la îndemână posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de art. 304 pct. 4 și art. 317 din Codul de procedură civilă.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141*)
din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330²,
ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.187/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanți Zărnescu Crina-Magdalena și Zărnescu Stelian-Narcis.

Din concluziile scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește și dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost invocată de părți.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 20 și ale art. 41 din Constituție, deoarece, dispunând că recursul în anulare poate fi declarat oricând, se produce „o gravă perturbare a raporturilor sociale“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost invocată de părți.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie

1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează a fi respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 al aceluiași cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Zărnescu Crina-Magdalena și Zărnescu Stelian-Narcis în Dosarul nr. 3.187/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 387

din 14 octombrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Zărnescu Stelian-Narcis și Zărnescu Crina-Magdalena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 141 din 26 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.187/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de întimații-reclamânți Zărnescu Crina-Magdalena și Zărnescu Stelian-Narcis.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Zărnescu Stelian-Narcis și Zărnescu Crina-Magdalena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 141 din 26 mai 1997 este nul, nefiind motivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30-15,00, iar vinerea, între orele 8,30-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

